

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาการประเมินการดูดใช้ในโตรเจนโดยต้นข้าวโดยใช้ในโตรเจน-15 ที่ได้จากสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน พอสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

1. สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินตัวอย่าง 6CCR1-1 (*Nostoc sp.*) ที่ใช้ในการทดลอง สามารถตรึงในโตรเจนจากอากาศได้ 96.66%

2. การติดคลานสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินด้วยปั๊ยแอมโมเนียมชัลเฟต์ ($^{15}\text{NH}_4\text{SO}_4$ 10% atom ^{15}N ทำให้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินตัวอย่าง 6CCR1-1 (*Nostoc sp.*) มีในโตรเจน 8.44% , มี ^{15}N at. ex. 0.68781 และมี % ^{15}N Recovery 84.9% แสดงว่าสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินนี้สามารถดูดในโตรเจนจากปั๊ยแอมโมเนียมชัลเฟต์ไปใช้ได้ 84.9%

3. ประสิทธิภาพของในโตรเจนจากสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินที่ต้นข้าวดูดไปใช้ในระยະต่าง ๆ ของการเจริญเติบโตดังนี้ คือ ระยะข้าวแตกกอสูงสุด 29.7% ระยะข้าวออกดอก 35.9% และระยะเก็บเกี่ยว 23.6% และยังพบอีกว่าในโตรเจนจากสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินไปสะสมอยู่ในส่วนของเมล็ด 8.2% และในฟางข้าว 15.4% ซึ่งความเป็นประโยชน์ของในโตรเจนจากสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินมีน้อยกว่าปั๊ยแอมโมเนียมชัลเฟต์ ที่มีปริมาณการสะสมในระยะข้าวแตกกอสูงสุด 51.8% ระยะข้าวออกดอก 64.8% และระยะเก็บเกี่ยว 38.3% (ในเมล็ด 15.7% และในฟางข้าว 22.6%) และในโตรเจนจากสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินเหลืออยู่ในดินโดยเฉลี่ย 40.2% ในขณะที่ในโตรเจนจากปั๊ยเคมีเหลืออยู่เฉลี่ย 4.3%

4. การใส่สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินและปั๊ยแอมโมเนียมชัลเฟต์ ทำให้ผลผลิตข้าวไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ